

[Rytter.]

at faa sine Penge. Vi er alle enige om, at disse Udtalelser burde han selvfølgelig ikke have fremsat, men Spørgsmaalet er, om de er tilstrækkelige til at slaa ham ihjel for. Hele Affæren minder mig om noget, som vi gamle Jurister kender, nemlig den gamle Straffelovs § 257. Denne Bestemmelse, som baade Jurister og Menigmand vendte sig imod, gik ud paa, at der var visse Handlinger, som ikke var svingagtige, men „svinagtige“, altsaa ikke var egentlig Sving, men noget umoralske Handlinger. Hvorledes blev denne Paragraf anvendt? Anlagde man nogen Sinde Sag efter den? Det gjorde man ikke, men hvis en Mand var blevet tiltalt som Brandstifter, som Rovmorder eller for en anden stor Forbrydelse og det viste sig, at han var uskyldig, fandt man, om jeg saa maa sige, nede ved Gulvet en lille ubetydelig Ting, som han kunde rammes for efter denne Paragraf, og saa brugte man den til at straffe ham efter. Vi Jurister var harmfysende over den, Domstolene var nødt til at anvende den, naar Anklagemyndigheden nedlagde Paastand paa det, skønt Manden var uskyldig i det, han oprindeligt var sigtet for.

Denne Mand var altsaa anklaget for at være Stikker, men det viser sig, at han ikke har været det. Det bliver selv Ministeriet for særlige Anliggender nødt til at indrømme. Det viser sig, at han har fremsat nogle Trusler, men man ved ikke, om han havde til Hensigt at gøre Brug af dem. Han var ellers ikke i nogen som helst Forbindelse med Tyskerne. Han siger selv, at han senere har fortrudt dem, men ikke desto mindre betragter man Manden som Stikker. Derfor vil jeg gerne vide, hvem der har givet Ordre til dette. Hvilken Indberetning er der givet om dette Tilfælde, for hvis der er givet den Indberetning, at Manden har gjort sig skyldig i Stikkeri og i Trusler, saaledes som Frihedskæmperen har udtalt, er det jo givet, at saa foreligger der her Anstiftelse til Drab, thi saa har man faaet en Domstol til at afsige Dom ikke paa Grundlag af Truslerne — de svinder ind til det rene intet —, men paa Beskyldningen for Stikkeri. Derfor vil jeg gerne spørge Ministeren, hvad denne Indberetning gik ud paa, idet jeg føler mig overbevist om, at den gik ud paa, at han var Stikker. Jeg vil ligeledes gerne spørge, hvad Ordren gik ud paa. Gik den ud paa, at han skulde bringes til Sverige, eller at han skulde skydes? Hvis den gik ud paa, at han skulde føres til Sverige, forstaar jeg ikke, at Modstandsbevægelsen ikke i en Haandevending kunde faa ham derover. Vi var jo dog i

April 1945, og der var daglig Forbindelse med Sverige. Selv jeg, som anses for et foragteligt Væsen i Forhold til Modstandsbevægelsen, havde dog saa gode Forbindelser, at jeg tror at turde sige, at jeg med et Par Timers Varsel kunde faa en hvilken som helst Person fra Danmark til Sverige den følgende Nat.

Formanden: Jeg henstiller til det ærede Medlem, at han ikke for meget kommer ind paa konkrete Tilfælde.

Rytter: Det er nødvendigt med konkrete Tilfælde for at vise, at Ministerens Fremstilling er urigtig, men jeg skal bestræbe mig for at gøre det saa kort som muligt.

I dette Tilfælde optræder jeg ikke blot paa Søsterens og Familiens Vegne, men jeg har en Skrivelse her, som er skrevet til Justitsministeren fra en Gruppe inden for Frihedsbevægelsen. Den lyder saaledes:

„Michael Munk Jensen, Storgaarden pr. Aalborg, blev den 6. April 1945 fjernet fra sin Arbejdsplads af antagelig uniformerede Personer. Først flere Maaneder efter blev det opklaret, at han var myrdet og gravet ned i en Skov.

Sagens Opklaring har nu staaet paa siden den 5. Maj 1945 uden noget positivt Resultat.

Undertegnede, der alle har deltaget som Frihedskæmpere under Besættelsen, har fulgt med i Sagen paa nærmeste Hold siden den 5. Maj 1945. Det har vakt Forundring og Skuffelse hos os, at denne Sag er blevet bortgemt. Vi mener, at Mordet — de bruger altsaa Ordet Mord, det, man bebrejder Hr. Hartvig Frisch —

„og det dermed følgende er omgjort med saa megen Mystik, at det maa antages, M. Munk Jensen har været ganske uskyldig. Hvorfor kommer denne Sag ikke offentligt frem?

Vi henstiller meget indtrængende til Justitsministeren, at denne Sag snarest maa blive politimæssigt undersøgt“.

Skrivelsen er underskrevet:

„John Maymann Petersen, Erik Færch Jensen, Ebbe Hugger, Villy Bak, Knud Andersen, Viggo Andersen, Henning Færch Jensen og Frode Lorentzen.

Deltaget i Modstandsbevægelsen under Afsnit 7, 2. Kompagni.“

Man ser altsaa, at ogsaa inden for Frihedsbevægelsen er man interesseret i at faa denne Sag oplyst.

Jeg nævnte før den gamle Straffelovs § 257 og omtalte, hvordan man efter den slog en Sag stort op. Jeg kan nu nævne en anden Sag — det skal blive ganske kort. —, som